

❦ פרשת ויגש ❦

עליות:

- כהן** – עד " ואביו אהבו" (מד, כ).
- לוי** – עד "את דברי אדוני" (מד, כד).
- ישראל** – עד "קשורה בנפשו" (מד, ל).
- רביעי** – עד "לפליטה גדולה" (מה, ז).
- חמישי** – עד "המדבר אליכם" (מה, יב).
- ששי** – עד "חלב הארץ" (מה, יח).
- מוסיפים - 1** עד "צידה לדרך" (מה, כא).
- 2** עד "אל תרגזו בדרך" (מה, כד).
- 3** עד "יעקב אביהם" (מה, כז).
- 4** עד "אשימך שם" (מו, ג).
- 5** עד "אתו מצרימה" (מו, ז).
- 6** עד "שלשים ושלש" (מו, טו).
- 7** עד "ארבעה עשר" (מו, כב).
- 8** עד "מצרימה שבעים" (מו, כז).
- 9** עד "באו אלי" (מו, לא).
- 10** עד "בארץ גשן" (מז, ד).
- סמוך** – עד "כאשר צוה פרעה" (מז, יא).
- מפטיר** – מתחיל "ויאמרו החייתנו" (מז, כה).

דקדוקי הקריאה:

מה-א: עמד: הטעם באות ע', מלעיל.

מה-ה: למחיה: בלי מעמיד באות מ'.

מה-יד: בנימן (אחיו): הטעם בי', מלעיל.

מה-כ: ועינכם: נ' בשוא נח¹.

מה-כח: רב: תביר².

מו-כו: הבאה: מלרע. ובפסוק כז היא מלעיל.

מו-כט: ויאסר: א' בשוא נח, וס' דגושה.

מו-לב: רעי: הטעם בר', מלעיל.

מו-לג: מעשיכם: מ' דגושה. (וכן לקמן מז-ג).

מו-לד: רעה: הטעם בר', מלעיל.

מז-ג: רעה: הטעם בע', מלרע.

מז-ח: כמה: מ' דגושה והטעם בה, מלרע.

מז-יא: ויושב: הטעם בש', מלרע. רעמסס: הע' בשוא נח, והמ' דגושה בשוא נע.

Shaar Binyamin

¹ כך נהגו ברוב הקהילות, אע"פ שלפי הטעמים צריך להיות שוא נע, וזאת כדי להבדילה מתיבת "עיניכם" בשתי יודי"ן (והנ' בצירי) שהוא לשון רבים - שתי עינים, וזאת "עינכם" ביו"ד אחת (והנ' בשוא) היא לשון יחיד - עין אחת. ובק"ק אור תורה קוראים בשוא נע, וצריכים ליהרר מאד לא לעמוד בשוא נע זה שלא לשנות המשמעות.

² בק"ק אגודת דודים נהגו לקרוא בזקף גדול.